

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Планування є важливою функцією системи управління, що визначає напрями розвитку та особливості виробничо-господарської діяльності у майбутньому, а стратегічне планування акцентує увагу на взаємодії підприємства із конкурентним середовищем і досягненні ефективності шляхом пошуку нових факторів успіху.

Стратегічне планування розглядають як важливий засіб для досягнення бажаного стану підприємства у майбутньому, виходячи із наявних у даний час умов. Метою стратегічного планування прийнято вважати визначення послідовності виконання робіт щодо забезпечення ефективної діяльності та розвитку підприємства у довготривалій перспективі.

За допомогою стратегічного управління менеджери здійснюють довгострокове керування організацією, визначають специфічні цілі діяльності, а також забезпечують виконання розроблених відповідних планів, які постійно розвиваються і змінюються.

Стратегічне управління як процес можна представити у вигляді послідовності декількох етапів. Один з класичних підходів до стратегічного управління передбачає наступні етапи цього процесу:

- 1) визначення місії організації в системі більш високого рівня;
- 2) стратегічний аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища організації;
- 3) прогнозування параметрів розвитку;
- 4) розробка цілей;
- 5) формування та вибір стратегії;
- 6) реалізація стратегій;
- 7) контроль, коригування і регулювання [2, с. 513].

Характерні особливості та зміст стратегічного планування визначають певні вимоги, дотримання яких дасть змогу уникнути проблем у подальшій діяльності підприємств. Для забезпечення ефективності стратегічного планування необхідне:

- розуміння теоретичних, методологічних і методичних основ стратегічного планування та вміння застосовувати їх на практиці;
- використання комплексного підходу до планування діяльності підприємства, тобто наявність взаємозв'язку між стратегічним, тактичним і оперативним плануванням;
- підтримання неперервності процесу планування;
- поєднання під час формування стратегій і здійснення стратегічного планування формального й інтуїтивного підходів;
- забезпечення ефективного функціонування системи зі збору, обробки і передачі стратегічно важливої інформації;
- створення на підприємстві системи стратегічного контролю і моніторингу процесу впровадження стратегій;
- вміння керівництва підприємства мислити стратегічно;
- залучення до стратегічного планування висококваліфікованих і досвідчених фахівців;
- наявність системи мотивації працівників, залучених до процесу формування та практичної реалізації стратегій [1, с. 68].

Застосування стратегічного планування створює найважливіші переваги у функціонуванні підприємства: готує підприємство до змін у зовнішньому середовищі; пов'язує його ресурси зі змінами зовнішнього середовища; прояснює проблеми, які виникають; координує роботу його різних структурних підрозділів; покращує контроль на підприємстві.

Таким чином, стратегічне планування діяльності підприємства забезпечує: визначення місії, цілей та завдань розвитку в довгостроковій перспективі; створення передумов для впровадження стратегії за допомогою системи середньострокових та короткострокових планів; формування надійних умов для майбутнього сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. Костецька Н. І. Стратегічне планування діяльності підприємств: теоретичні аспекти. Інноваційна економіка. 2020. № 7-8. С. 65-71.
2. Міняйленко І.В., Гайжук О.В. Теоретичні аспекти стратегічного планування розвитку підприємств. Глобальні та національні проблеми економіки. 2015. Вип. 5. С. 512-515.

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТУ І ЛОГІСТИКИ

Вигідне географічне положення України має високий потенціал у розвитку, так як країна розташована на шляху основних транзитних потоків між Європою і Азією. 4 з 10 Міжнародних транспортних коридорів проходять територією України.

Конкуренція на ринку перевезень як ніколи висока, на даний момент основні проблеми в галузі через пандемію, пов'язані вони з серйозними затримками в поставках і псуванням вантажів. Деякі транспортні компанії, у яких зменшилися обсяги перевезень, пішли по шляху оптимізації ресурсів (людей, транспортних засобів, маршрутів, специфіки доставок), що дало можливість знизити ціни на послуги.

Транспортно-логістичним системам властиві певні конкретизовані цілі функціонування:

- 1) фінансові цілі, які виражаються у формі прибутку за рентабельності;
- 2) виробничо-технічні цілі, які виражаються загальною продуктивністю і продуктивністю окремих підрозділів, мінімізацією окремих періодів часу у процесі виробництва;
- 3) технічна ефективність, технічні параметри, ресурсомісткість підприємства.

Кожен рівень управління транспортно-логістичних систем виконує багато завдань (стратегічні, оперативні, тактичні). Елементами логістично-транспортного ланцюга можуть бути вантажовласники, різні види транспорту, які забезпечують процес доставки вантажів. Транспортно-логістична система містить дві підсистеми: транспортну та логістичну, які в поєднанні забезпечують якісне надання транспортно-логістичних послуг споживачам.

Транспортна логістика визначається як сфера діяльності, що охоплює три сфери:

- процес планування, організації і здійснення раціональної і недорогої доставки (перевезення) вантажів (товарів) від місць їх виробництва і до місць споживання;
- контроль за всіма транспортними і іншими операціями, що виникають на шляху доставки вантажів з використанням сучасних засобів телекомунікації, інформатики і інших інформаційних технологій;
- надання відповідної інформації вантажовласникам.

Основними принципами транспортної логістики, що забезпечують її ефективність є: мінімізація витрат на транспортування; принцип максимально повного використання вантажопідйомності транспортного засобу в логістиці; кратності партії вантажу, що транспортується, одиницям замовлення, відправки і складування; принцип стандартизації тари; економії від масштабу і дальності перевезень; концентрації вантажопотоків на окремих каналах - розподіл і відмова від неекономічних товарів; доставки вантажів точно в строк.

Список використаних джерел

1. Брагінський В. В. Розвиток транспортно-логістичної системи як форма реалізації транзитного потенціалу України. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/index.htm>.
2. Гурч Л. М. Логістика. Київ: ДП «Видавничий дім» «Персонал», 124 с.
3. Пуцентейло П. Р., Гуменюк О. О. Цифрова економіка як новітній вектор реконструкції традиційної економіки. Інноваційна економіка. 2018. № 5-6. С. 131-143.